

aflagte, saa er det dog Tilfældet, at der har været adskillige Soldbetjente, som have tjent paa 300 Rbd., 350 Rbd., ja vel endogsaa paa 400 Rbd. Naar nu de Soldbetjente, der have tjent i mindre end 10 Aar, skulle gaae af med Halvdelen af deres Embedsindtægter, ville altsaa endeel af disse gaae af med 150 Rbd., 175 Rbd., ja vel endog indtil 200 Rbd. aarlig, hvorimod de Soldbetjente, som have tjent over 10 Aar, kun ville gaae af med 100 Rbd., eller i det heldigste Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder tale for dem, med 150 Rbd., men det er dog vistnok en mindre rigtig Bestemmelse, en Bestemmelse, der vistnok strider mod den Harmonie, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Mourier) igaar lagde Vægt — at den Embedsmand, der har tjent i længere Tid, skal gaae af med en ringere aarlig Understøttelse end den, der har tjent i kortere Tid, men dette vil, som jeg har tilladt mig at paavise, dog skee, naar ikke den af mig med 14 andre Rigsdagsmand foreslaaede Ændring i Begyndelsen af § 9 finder Sted.

Grundtvig: I Anledning af hvad den sidste ærede Taler anførte, skal jeg tage mig den Frihed at bemærke, at, forsaavidt jeg forstod og fattede ham, gjaldt hans sidste Indvending ingenlunde Lovens Text, men selve det Ændringsforslag, som han har undertegnet; thi, naar det er saa, at der er bestemt i Loven, at de Soldbetjente, der ikke have været 10 Aar i Bestillingen, skulle gaae af med Halvdelen af deres Gage, saa er det ikke Halvdelen af alle deres Embedsindtægter, og herpaa støttede han, saavidt jeg forstod ham, sin hele Indvending mod Harmonien i Lovens § 9 — altsaa han viste kun, at den ikke vilde være i Harmonie med sig selv, dersom Ændringsforslaget blev antaget. Hvad iøvrigt Sagen selv angaaer, saa, naar man paa den ene Side havde indskrænket sig til at forlange 50 Rbd. mere om Aaret for de afgaaende Soldbetjente, og paa den anden Side derom kun havde henvendt sig til Medlidensheden eller den menneskelige Medfølelse, som naturligtviis maa komme i Bevægelse, hvorforsø hest Mand, og det jo mere de ere fremrykkede i Alder, sættes ud af deres Levevet, da skulde jeg ikke videre indvende Noget derimod,

uagtet Alt, hvad der er stilet paa at gjøre Staten til en Forsørgelsesanstalt for dem, der ikke arbeide i dens Tjeneste, er mig forhad, fordi jeg seer, at det har været fordærveligt; men nu har man ogsaa ved denne Leilighed, baade anraabt Retfærdighed og Billighed, og i det Hele taget gjort det gjældende, at, eftersom Soldbetjentene dog enten hørte til Embedsstanden eller dog vare at ansee som Halen deraf, saa maatte der ogsaa være Harmonie i det Hele, saa at der lige fra Hovedet til Halen maatte sørges for, at ikke alene de, der tjente Staten, som Ret er, fik deres Arbeide godt betalt, medens de arbeidede, men at de ogsaa kunde leve uden andre Sysler og uden andet Tilskud, naar de gaae ud af Statens Tjeneste, saa maa jeg, fordi dette Princip er saa fordærveligt, at det fortsat maatte ødelægge selv det rigeste Lands Finanser, baade modstige og stemme imod Alt, hvad der forlanges, ifølge dette aldeles bagvendte og fordærvelige Princip.

Varfod: Den meget ærede Rigsdagsmand, som i dette Diæblik satte sig, maa enten have misforstaaet mig eller Forholdene. Jeg skulde nemlig have udtrykt mig meget uheldigt, hvis jeg ikke udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at, hvad jeg savnede med Hensyn til den af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) forlangte Harmonie, gjaldt baade mit Ændringsforslag og selve Lovudkastet; thi, naar den sidste ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at Lovudkastet kun talte om fast Gage, hvorimod der i mit Forslag er brugt Udtrykket: „samt lige deres Embedsindtægter“, saa vil den ærede Rigsdagsmand uden Tvivl vide, at der gives Soldbetjente, hvis faste Gage har en saadan Størrelse, at, selv om man halverede den, vilde de aarlig faae mere, naar de havde tjent under 10 Aar, end de vilde faae, om de havde tjent over 10 Aar, og det var det, som forekom mig, hvad enten man gaaer ind paa de Anskuelser, som den ærede Rigsdagsmand for Præsto (Grundtvig) har udtalt, eller paa mine, at være en bagvendt Orden, at den, som har tjent i kortere Tid, skulde faae en større Understøttelse end den, som har tjent i længere Tid.

Finansministeren: Jeg skal, hvad